

THE ROCKY TWINS

EN MUSIKAL

LIBRETTO: ASTRID BERG HAUGE

MUSIKK: TOR INGAR JAKOBSEN

Utdrag

AKT 1

1920-1929

1 PROLOG

1

#1: PROLOG

Først er scenen støvete, mørk, nedslitt, glemt.

Så - lyden av ekko fra tidligere tider, bedre tider.

Lyset vekker scenen til live.

*Der er musikerne. Som om de har ventet på oss hele tiden.
Som om de har spilt hele tiden.*

*Deretter - en storslått scenografi avsløres. Ikke nedslitt.
Den glitrer, og krever sin plass, slik den gjorde den gangen.*

*Og endelig: The Rocky Twins (LEIF og PÅL), i vakre
"showgirls"-kostymer, danser seg gjennom scenografien.
Kanskje er de spøkelser, som ikke vet at de er forlatt i sin
fordums prakt, glemt av tiden, og oss med. Kanskje har de
ventet på at vi skulle komme.*

*De steller seg rygg mot rygg, på en liten dreieskive, så vi
bare ser én om gangen.*

LEIF

Mine damer og herrer. Gutter og piker.

PÅL

Alle i mellom. Alle utenfor-

BEGGE

Velkommen!

LEIF

Til en banebrytende kabaret, som snur verden opp ned.

PÅL

Opplev en internasjonal suksess du aldri vil glemme.

LEIF

Vi kalles pionérer-

PÅL

De nordiske orkidéer-

LEIF

Verdens vakreste menn-

PÅL

Norges første dragqueens-

LEIF

Frigjorte-

PÅL

Skeive-

LEIF

Dristige-

PÅL

Arrogante-

LEIF

Androgyne-

PÅL

Misforståtte-

LEIF

Alt er sant. Og her er sannheten.

PÅL

Mitt navn er Pål Roschberg, og dette er min tvillingbror Leif. Vi er:

BEGGE

"The Rocky Twins".

*Musikken eskalerer til et høydepunkt. De danser.**Musikken roer seg igjen. Tilbake på dreieskiven.*

PÅL

Leif?

LEIF

Ja?

Leif? PÅL

Ja, Pål? LEIF

Tror du ... PÅL

Vi ser Leif, mens Pål er bak ham. Påls stemme forandrer seg til et barns.

LILLE PÅL (O.S)
Tror du vi har ett hjerte? Fordelt på to kropper?

Hva? LEIF

Scenen dreier, og som ved magi, står en elleveårig gutt i pysjamas der Pål stod. Det er LILLE PÅL.

LILLE PÅL
Jeg tror vi har ett som har delt seg i to.
Leif?

Pål? LEIF

LILLE PÅL
Jeg hadde reddet deg.

Scenen dreier igjen. Denne gangen har Leif forsvunnet. En eldre, sliten kropp, kledd i en glitrende gallakjole, har tatt plassen hans. Det er ELDRE LEIF. Herfra er Eldre Leif alltid tilstede.

LILLE PÅL
Hadde du reddet meg?

Lille Pål forsvinner, musikken forsvinner, illusjonene forsvinner, og teateret blir gammelt og nedslitt igjen.

ELDRE LEIF
Pål? Hører du meg? Kom tilbake. Jeg er her, Pål.
Her er jeg. Jeg husker alt sammen.

Han hermer etter bevegelsene deres.

Vi kalles pionérer, de nordiske orkidéer. Jeg husker hvordan det var.

Han maner frem karakterer fra minnene sine. De entrer, i hver sin verden.

Vi reiste til Paris, og du brukte de siste av pengene våre på sigaretter, som du ikke likte smaken av. Du kastet dem i en fontene, og jeg dyttet deg uti etter dem.

Leif og Pål danser.

LILLE LEIF og Lille Pål leker med hverandre.

Vi feiret at vi fikk en plass i danserekken til Mistinguett. Du brukte en månedslønn på premiefesten.

GUDRUN hører på grammofoon, og drikker gin.

ROSCHER studerer et kompass.

Jeg husker den første gangen vi dro ut i Greenwich Village i New York.

MISTINGUETT kler på seg en parykk.

VON NEUMAN kler seg til selskap.

Og da du kjøpte en latterlig dyr bil, og insisterte på å kjøre hver eneste meter vi skulle. En rød "Rolls Royce Phantom 2 Continental".

Eldre Leif blir mer frenetisk, og går mellom dem.

Jeg husker at du dro fra meg. Eller var det jeg som dro fra deg?

Jeg forter meg, Pål, med å fortelle, før det er for sent.

Er det for sent?

Lille Leif og Lille Pål leker inn i Gudruns sfære.

Eldre Leif ser et minne begynne å utspille seg foran ham. For første gang henvender han seg til publikum.

ELDRE LEIF

Mine damer og herrer. La meg ta dere med til vårt barndomshjem, til Inkognito Terrasse 7, i det som i 1920 fortsatt het Kristiania. Pål og jeg er elleve år, og vi er "alminnelige".

Scenen forvandles til barndomshjemmet, i Inkognito Terrasse 7 på Frogner i Oslo, cirka 1920.

GUDRUN

Leif og Pål Roschberg. Dette er advarselen. Jeg prøver å høre.

Gudrun, synlig beruset, nyter musikk fra grammofon.

LILLE PÅL

Unnskyld mor.

LILLE LEIF

Unnskyld mor.

De stanser leken umiddelbart.

GUDRUN

Det er Mistinguetts nyeste plate. "Mon Homme". Min mann.
Er ikke fransk bare et nydelig språk? Og er hun ikke vakker?

Gudrun viser dem coveret, med bilde av Mistinguett.

LILLE PÅL

Alt jeg ser er fjær og noen ben.

GUDRUN

Mistinguetts ben. Jeg leste i et husmorblad at hun har forsikret de bena for
500.000 Franc!

LILLE PÅL

Kan man forsikre et ben?

GUDRUN

Pål, man kan forsikre alle bena i hele kroppen, bare man har penger nok.
Jeg skulle gjort hva som helst for å ha hennes liv.

Hun danser for seg selv.

Dere må handle hvis dere er sultne. Jeg har lagt frem penger. Ikke glem de tre
nederste.

Hun gir dem en handleliste.

LILLE PÅL

Gin, rom og sigaretter?

GUDRUN

Avsted nå.

Gudrun etterligner Mistinguetts hese stemme.

LILLE LEIF

Karoline i parallellklassen sier at moren hennes kjøper solbærsaft.

GUDRUN

Moren til Karoline er ei snerpete hurpe.

LILLE LEIF

Ingen på skolen har mødre som drikker gin til frokost, eller *før* frokost-

LILLE PÅL

(til Lille Leif)

Må du?

GUDRUN

Hvorfor snakker du med folk om hva de drikker til frokost? Du er så rar.
Pål, gå på butikken alene.

LILLE PÅL

Jeg vil ikke gå alene?

GUDRUN

Leif trenger visst litt betenkningstid på rommet sitt, den frekke lusa.

Eldre Leif følger etter Lille Leif, gå mot barnerommet.

#2: ENTOMOLOGEN

Eldre Leif åpner døren til mors soverom. Lille Leif, som ikke kan se ham, går mistenksomt til døren.

ELDRE LEIF

JEG VIL FANGE SMÅ MINNER
LA DEM KREVE SIN Plass
FÅ MINUTTER, SEKUNDER
NED I NORGESGLASS

Tryllekunstneren tenner lyset der inne. Lille Leif opplever det som at det er magi. Han går inn i rommet.

SOM EN ENTOMOLOG
SER PÅ INSEKTET SITT
SÅ VIL JEG DISSEKERE
SELVE LIVET MITT

Eldre Leif åpner dørene til klesskapet. Der henger fargerike kjoler på rekke og rad. Lille Leif står som forhekset foran dem.

Lille Leif tar en kjole ut av skapet.

VIL STUDERE EN LARVE
SE DEN FØDES PÅ NY
FÅ SIN SOMMERFUGLVINGE
SE DEN PRØVER FLY

Lille Leif tar kjolen på.

JEG VIL SAMLE I GLASS
SELV DE KORTESTE STREIF
DE SOM VISER DET TYD'LIG
AT HER ER DU LEIF!

Lille Leif ser seg selv i speilet.

Eldre Leif betrakter ham fra avstand.

#3: KANSKJE JEG FLYR

LILLE LEIF

NÅR VERDEN SPINNER FOR FORT
RETT FØR DUMME TANKER VINNER
PLUTSELIG FORSVINNER JEG BORT
ER SKAPET FYLT MED MAGI?
DET KJENNES RART, MEN VENNLIG
EN HELT NY START SOM ER HEMMELIG

I SPEILET BLIR ALT FORANDRET
DET HVISKER AT JEG KAN FLY

I ET GLIMT SER JEG ALT SÅ KLART
DU I SPEILBILDET TØR
ALLTING SOM FØR VAR RART
SOM EN GÅTE JEG LØSER SNART
SKAL JEG STARTE PÅ NY?
SVEVE MOT SKY
VET JEG HVA DET KAN BETY?
KAN JEG FLY?

HÅNDEN MIN SKJELVER SÅ DUMT
HJERTET HAMRER VILT I BRYSTET
SAMTIDIG ER HODET MITT TOMT
VET IKKE HVA JEG SKAL SI
KJENNER SOMMERFUGLER KILER
SER MEG SELV OG SMILER FORDI

I SPEILET BLIR JEG FORVANDLET
TIL SVANEN SOM TØR Å FLY

I ET GLIMT SER JEG ALT SÅ KLART
DU I SPEILBILDET TØR
ALLTING SOM FØR VAR RART
SOM EN GÅTE JEG LØSER SNART
JEG SKAL STARTE PÅ NY
SVEVE MOT SKY
VET DET BETYR JEG SKAL FLY

Lille Leif speiler seg. Speilbildet er Eldre Leif. De danser sammen, som et løfte om at de en gang skal finne hverandre igjen.

JEG BØR KANSKJE VENTE TIL JEG BLIR STOR

JEG BLIR STERK OG STOLT OG TØR ALT JEG VILLE
 DET VONDE SKAL BLI STILLE
 DA SKAL JEG ALDRI TVILE
 JEG GJØR DET JEG VIL
 OG JEG VIL HØRE TIL

JEG ER MER ENN DE ANDRE TROR
 DEN SOM SPEILBILDET SER ER
 MER ENN EN TVILLINGBROR
 DET ER LØFTET SOM SPEILET GIR
 AT JEG EN DAG SKAL SI
 NÅ ER JEG FRI
 DA TØR JEG KLATRE MOT SKY
 TIL MORGENGRY
 HØYT OVER BY
 JEG SKAL FLY

Lille Leif er alene i speilbildet igjen.

Helt til han ser Lille Pål, som entrer mors soverom.

LILLE PÅL

Leif? Hva gjør du?

LILLE LEIF

Ikke no. Ingenting. Jeg bare ...

LILLE PÅL

Er det mors kjole?

LILLE LEIF

Ikke si noe.

LILLE PÅL

Hvorfor har du på den?

LILLE LEIF

Jeg bare tullet litt.

LILLE PÅL

Er det leppestift?

LILLE LEIF

Nei.

Lille Leif gnir hånden over munnen, så leppestiften gnir utover kinnet hans.

LILLE PÅL

Det er leppestift!

Lille Leif svarer ikke.

LILLE PÅL

Æsj!

LILLE LEIF

Slutt.

LILLE PÅL

Det er ganske rart?

LILLE LEIF

Skulle ikke du på butikken, uansett?

LILLE PÅL

Det er kjedelig å gå alene. Men du kan ikke akkurat gå noe sted sånn der.

LILLE LEIF

Jeg hadde ikke tenkt til å vise det til noen.

LILLE PÅL

Ble du sint?

Le-eif, er du sint på meg?

LILLE LEIF

Ja.

LILLE PÅL

Unnskyld da.

Lille Pål tar leppestiften fra skapet, og gnir den på hånden sin. Han former fingrene til en munn, og snakker gjennom den.

LILLE PÅL

(med tullestemme)

Unnskyld. Jeg syntes den fargen er nydelig på deg!

LILLE LEIF

Dust.

LILLE PÅL
(tullestemme)

Kyss mine vakre røde lepper.

Lille Pål kysser hånda, og Lille Leif kan ikke la vær å le.

LILLE LEIF

Du er så rar.

LILLE PÅL

Og du er fin i kjolen.

LILLE LEIF

Syns du?

LILLE PÅL

Ja. Kan jeg prøve?

LILLE LEIF

Det er fler i skapet.

Lille Pål romsterer i mors klesskap.

LILLE PÅL

Det er en lek, ikke sant? At du leker at du er en jente?

LILLE LEIF

Jeg leker ikke.

LILLE PÅL

Så hva gjør du da?

LILLE LEIF

Jeg bare drømmer.

LILLE PÅL

Drømmer? Om hva da?

Drømmer du at du er en dame?

LILLE LEIF

Næh, bare at jeg er en annen.

(han tenker seg om)

Et helt annet sted. Jeg bare drømmer meg bort.

LILLE PÅL

Har du egentlig tenkt til å gifte deg når du blir stor?

LILLE LEIF

Det har jeg ikke tenkt på. Har du?

LILLE PÅL

Selvfølgelig. Jeg skal gifte meg når jeg er 22. Hva skjer med oss da?

LILLE LEIF

Når vi er 22?

LILLE PÅL

Når begge gifter seg, tror du vi fortsatt bor sammen?

LILLE LEIF

Nei.

LILLE PÅL

Jeg har alltid sett for meg at vi bor sammen, alle sammen. At vi bor her, alle fire.

LILLE LEIF

Jeg tror ikke det.

LILLE PÅL

Hvorfor ikke?

LILLE LEIF

Jeg tror ikke konene ville like det. Og mor og far bor jo her.

LILLE PÅL

De bor på gamle hjem da. Aldri i verden at du klarer deg uten meg.

LILLE LEIF

Gjør jeg vel-

LILLE PÅL

Det er nok best at vi to holder sammen.

Jeg skjønner ikke at du ikke har tenkt på disse tingene.

LILLE LEIF

Jeg er elleve.

LILLE PÅL

Jeg og.

Uten at de har hørt det står Gudrun og Roscher i døra.

Roscher er fortsatt ikledd majoruniformen sin.

LILLE LEIF

Far.

GUDRUN

Overraskelse. Far er hjemme.

LILLE PÅL

Far.

Roscher står stiv av sinne og stirrer på Lille Leif.

GUDRUN

Pål. Jeg trodde du var på vei til butikken?

LILLE PÅL

Ja. Jeg er det. Jeg skal gå nå.

Lille Pål haster ut.

ELDRE LEIF

(til publikum)

Vår far er major i den norske hæren, så han jobber og reiser mye.

Men når han er hjemme insisterer han på ro og orden.

Han er ikke en sint person. Ikke mor heller.

LILLE LEIF

Far.

ROSCHER

Hva holder du på med? Ta den av med en gang.

GUDRUN

Roscher...

ROSCHER

Ta den av.

Lille Leif knoter med å få den av. Gudrun må hjelpe ham.

GUDRUN

Roscher, dette er virkelig ikke noe å hisse seg opp over. Han leker bare.

ROSCHER

Dere er for store til å "leke". Du ser vel ikke meg gå rundt og "leke"?

Lille Leif skynder seg å kle på sine egne klær.

Samtidig, et annet sted på scenen: Leif og Pål varmer opp med teaterleker, i vingen på Chat Noir i 1927.

ROSCHER

Det er ikke normalt at gutter "leker", og i hvert fall ikke sånt. Det er ikke normalt. Kom hit.

Lille Leif står svar skyldig foran Roscher.

ROSCHER

Du går ikke inn hit igjen. Hvis jeg får høre om noe mer unormal oppførsel som dette, så ... Da blir det konsekvenser, det lover jeg det. Da hjelper ikke "kjære mor". Er det forstått?

Lille Leif nikker.

ROSCHER

Løp etter Pål, han trenger sikkert hjelp til å bære.

Lille Leif går. På veien ut overhører han:

GUDRUN

Ikke se på meg med det blikket.

ROSCHER

Hvordan ser jeg på deg?

GUDRUN

En dag. Bare vent å se.

Vi reiser fra denne drittbyen, og dette drittlandet, og er fri fra all dritten din.

ROSCHER

Du burde spise noe. Jeg kan lukte ånden din helt hit.

ELDRE LEIF

Det holder!

Han er ikke en sint mann. Hun er ikke en sint kvinne.

Men jeg klarer ikke slutte og tenke på den kjolen.

Roscher går.

Leif og Pål er klare i vingen på Chat Noir. Eldre Leif vender oppmerksomheten mot dem.

Samtidig: Lille Leif og Lille Pål som går til butikken.

LILLE PÅL

Må du gjøre så rare ting hele tiden?

LILLE LEIF

Ikke kall meg rar.

LILLE PÅL

Du er rar.

LILLE LEIF

Vi kjøper saft.

De forsvinner.